

meni ha ele resoldre la Administració, se veu precisada á diclar una munió de preceptes més ó menos meditats per rahó del temps de que pot disposar y més ó menos en armonía ab las'aspiracions de la nació, vulnerant potser no ya drets adquirits, sinó tan sols maneras de obrar especiales y ilegítims sentiments.

Las del según grupo, no deuen admetre la ccstúm *contra lley*; més per lo mateix que no poden admétre es perquè han de respectar totas aquellas que vagin íntimamente hígadas ab el modo d'esser deis pobles. En quant á las disposiciones de carácter penal, no admetén la costum *fora lley* (per alió de que ningú pot esser condemnat més que per els delictes inclosos expressament en el Códich), molt menos déu haverse d'admetre la *contra lley*.

Desarrollat avuy aquest treball en termes generals, un altre dia procuraré fer son examen minuciós.

EDUART BASSOLÍ y -MASSI-

